

TREDJE VECKAN I FASTAN

MÅNDAG DEN 24 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning 2 Kung 5:1-15

Naaman, den arameiske kungens härhövitsman, hade stort anseende hos sin herre och var högt aktad, ty genom honom hade Herren gett seger åt Aram. Och han var en tapper stridsman, men spetälsk. Nu hade araméerna, en gång då de drog ut på strövtåg, fört med sig som fånge ur Israels land en ung flicka, som kom i tjänst hos Naamans hustru. Denna sade till sin matmoder: »Ack att min herre vore hos profeten i Samaria, så skulle denne nog befria honom från hans spetälska!« Då gick hon iväg och berättade detta för sin herre och sade: »Så och så har flickan från Israels land sagt.« Kungen i Aram svarade: »Far dit, så skall jag sända brev till kungen i Israel.«

Så for han då och tog med sig tio talenter silver och sex tusen siklar guld, likaså tio högtidsdräkter. Och han överlämnade brevet till Israels kung, och i det stod det: »Nu, när detta brev kommer dig till handa, må du veta att jag har sänt till dig min tjänare Naaman, för att du må befria honom från hans spetälska.«

När Israels kung hade läst brevet, rev han sönder sina kläder och sade: »Är jag då Gud, så att jag skulle kunna döda och göra levande, eftersom denne sänder bud till mig att jag skall befria en man från hans spetälska? Märk nu och se hur han vill komma i tvist med mig.«

Men när gudsmannen Elisa hörde att Israels kung hade rivit sönder sina kläder, sände han bud till kungen och lät säga: »Varför har du rivit sönder dina kläder? Låt honom komma till mig, så skall han erfara att en profet finns i Israel.«

Så kom då Naaman med sina hästar och vagnar och stannade vid dörren till Elis hus. Då sände Elisa ett bud ut till honom och lät säga: »Gå bort och bada dig sju gånger i Jordan, så skall ditt kött åter bli sig likt, och du skall bli ren.« Men Naaman blev vred och for sin väg, och han sade: »Jag tänkte att han skulle gå ut till mig och träda fram och åkalla Herrens, sin Guds, namn och föra sin hand fram och åter över stället och så ta bort spetälskan. Är inte Damaskus' floder, Abana och Parpar, bättre än alla vatten i Israel? Då kunde jag ju lika gärna bada mig i dem för att bli ren.« Så vände han om och for sin väg i vrede.

Men hans tjänare gick fram och talade till honom och sade: »Min fader, om profeten hade förelagt dig något svårt, skulle du då inte ha gjort det? Hur mycket mer nu, då han bara har sagt till dig: 'Bada dig, så blir du ren'!« Då for han ned och doppade sig i Jordan sju gånger, som gudsmannen hade sagt. Och hans kött blev då åter sig likt, friskt som en ung gosses kött, och han blev ren. Därefter återvände han till gudsmannen med hela sin skara och gick in och trädde fram för honom och sade: »Se, nu vet jag att ingen Gud finns på hela jorden utom i Israel.«

Responsoriepsalm Ps 42:2-3; 43:3-4 (R. 3)

R. Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.

Som hjorten trängtar till vattenbäckar,
så trängtar min själ efter dig, o Gud.
Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.
När skall jag få träda fram inför Guds ansikte? R.

Sänd ditt ljus och din sanning, må de leda mig,
må de föra mig till ditt heliga berg och till din boning,
så att jag får gå in till Guds altare,
till Gud, som är min glädje och fröjd,
och tacka dig på harpa, Gud, min Gud. R.

Lovsång Jfr Ps 130:5, 7

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Min själ väntar efter Herren,
och jag hoppas på hans ord,
ty hos Herren finns nåd och frälsning.

Evangelium Luk 4:24-30

När Jesus kom till Nasaret, sade han till folket i synagogan: »Sannerligen, ingen profet blir erkänd i sin hemstad. Jag försäkrar: det fanns många änkor i Israel på Elias tid, när himlen inte gav regn på tre och ett halvt år och det blev svår hungersnöd i hela landet. Ändå sändes Elia inte till någon av dem utan till en änka i Sarefat nära Sidon. Och det fanns många spetälska i Israel på profeten Elishas tid, och ändå blev ingen av dem botad, däremot syriern Naaman.« Alla i synagogan blev ursinniga när de hörde detta, de sprang upp och drev honom ut ur staden och förde honom fram till branten av det berg som staden låg på för att störta ner honom. Men han gick rakt igenom folkhopen och fortsatte sin väg.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning 2 Kung 5:1-15a

Náaman, den arameiske kungens överbefälhavare, hade stort inflytande hos sin herre och var högt ansedd, eftersom det var genom honom som Herren hade gjort arameerna segerrika. Men han led av spetälska.

Under ett härjningståg hade arameerna tagit en liten flicka från Israel som fånge. Hon kom i tjänst hos Náamans hustru, och en dag sade hon till sin matmor: "Om min husbonde bara kunde komma till profeten i Samaria! Då skulle han bli botad från sin spetälska." Náaman gick till sin herre och berättade vad den israelitiska flickan hade sagt. "Far du dit", sade arameerkungen, "jag skall skicka med dig ett brev till Israels kung."

Náaman gav sig i väg och tog med tio talenter silver och 6 000 siklar guld och dessutom tio högtidsdräkter. Han överlämnade brevet till kungen av Israel, och där stod: "Med detta brev sänder jag min tjänare Náaman till dig, för att du skall bota honom från

hans spetälska." När kungen hade läst brevet rev han sönder sina kläder och ropade: "Är jag då en gud, med makt över liv och död, eftersom han skickar till mig en spetälsk och begär att jag skall bota honom? Ni märker hur han söker sak med mig."

Gudsmannen Elísha fick veta att Israels kung hade rivit sönder sina kläder, och han sände då bud och frågade kungen: "Varför river du sönder dina kläder? Låt mannen komma till mig, så skall han inse att det finns en profet i Israel." Och Náaman kom med sina hästar och vagnar och stannade vid Elíshas port.

Elísha skickade ut en man till honom med denna uppmaning: "Far ner till Jordan och bada sju gånger i floden, så skall din hud läkas och du bli renad." Men Náaman gick därifrån i vredesmod och sade: "Jag hade trott att han skulle komma ut själv och stå där och ropa till Herren, sin Gud, och föra handen fram och tillbaka över det sjuka stället och så bota min spetälska. Är inte Amana och Parpar, floderna i Damaskus, bättre än alla Israels vattendrag? Kunde jag inte lika väl bada där och bli renad?" Förbittrad vände han sig om och gick.

Men hans följeslagare kom fram och talade med honom. "Fader", sade de, "om det hade varit något svårt profeten begärt av dig, nog hade du gjort det då? Desto större anledning när han bara vill att du skall bada dig för att bli renad."

Náaman for då ner och doppade sig sju gånger i Jordan, som gudsmannen hade sagt. Då läktes hans hud och blev som ett barns, och han var ren. Han vände tillbaka till gudsmannen med hela sitt följe, gick fram till honom och sade: "Nu vet jag att det inte finns någon gud på hela jorden utom i Israel."

Responsoriepsalm Ps 42:2-3; 43:3-4 (R. 42:3)

R. Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.

Som hjorten trängtar till vattenbäckar,
så trängtar min själ efter dig, o Gud.

Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.

När skall jag få träda fram inför Guds ansikte? R.
Sänd ditt ljus och din sanning, må de leda mig,
må de föra mig till ditt heliga berg och till din boning,
så att jag får gå in till Guds altare,
till Gud, som är min glädje och fröjd,
och tacka dig till harpa, Gud, min Gud. R.

Vers före evangeliet

Jfr Ps 130:5, 7

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Jag väntar efter Herren,
och jag hoppas på hans ord,
ty hos Herren finns nåd,
väldig är den frälsning som finns hos honom.

Evangelium Luk 4:24-30

När Jesus kom till Nasaret, sade han till folket i synagogan: "Sannerligen, ingen profet blir erkänd i sin hemstad. Jag försäkrar: det fanns många änkor i Israel på Elias tid, när himlen inte gav regn på tre och ett halvt år och det blev svår hungersnöd i hela landet. Ändå sändes Elia inte till någon av dem utan till en änka i Sáfefat nära Sidon. Och det fanns många spetälska i Israel på profeten Elíshas tid, och ändå blev ingen av dem botad, däremot syriern Náaman."

Alla i synagogan blev ursinniga när de hörde detta, de sprang upp och drev honom ut ur staden och förde honom fram till branten av det berg som staden låg på för att stöta ner honom. Men han gick rakt igenom folkhopen och fortsatte sin väg.

TISDAG DEN 25 MARS

HERRENS BEBÅDELSE JUNGFRU MARIE BEBÅDELSEDAG

Högtid

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 1994:

Första läsningen Jes 7:10–14

Herren talade till Ahas och sade: »Begär ett tecken från Herren, din Gud – du må begära det antingen nedifrån djupet eller uppifrån höjden.« Men Ahas svarade: »Jag begär inget, jag vill inte fresta Herren.« Då sade Jesaja: »Så hör då, ni av Davids hus: Är det er inte nog att ni sätter människors tålmod på prov? Vill ni också pröva min Guds tålmod? Så skall då Herren själv ge er ett tecken: Se, den unga kvinnan skall bli havande och föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanuel.«

Responsoriepsalm Ps 40:7–11 (R. jfr 8, 9a)

R. Herre, jag kommer för att göra din vilja.

Till slaktoffer och spisoffer har du inte behag
– öppna öron har du givit mig –
brännoffer och syndoffer begär du ej.
Därför säger jag: »Se, jag kommer. R.

I bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
Att göra din vilja, min Gud, är min lust,
och din lag är i mitt hjärta.« R.

Jag bådär glädje, jag förkunnar din rättfärdighet
i den stora församlingen.
Se, jag tillsluter inte mina läppar;
du, Herre, vet det. R.

Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta,
om din trohet och din frälsning talar jag.
Jag förtiger inte din nåd och din trofasthet
för den stora församlingen. R.

Andra läsningen Heb 10:4–10

Blod från tjurar och bockar kan aldrig ta bort synder. Därför
säger Kristus när han inträder i världen:

*Offer och gåvor begärde du inte,
men en kropp har du danat åt mig.
Brännoffer och syndoffer gladde dig inte.
Då sade jag: Se, här är jag.
Som det står skrivet om mig i bokrullen
har jag kommit, Gud, för att göra din vilja.*

Först säger han: Offer och gåvor och brännoffer och syndoffer begärde du inte och de gladde dig inte, och detta fast de frambärs enligt lagen. Sedan säger han: Se, jag har kommit för att göra din vilja. Så upphäver han det första för att låta det andra gälla. Efter denna Guds vilja har vi helgats genom att Jesu Kristi kropp blev offrad en gång för alla.

Lovsång Joh 1:14ab

V. Ordet blev människa och tog sin boning bland oss,
och vi såg hans härlighet.

Evangelium

Luk 1:26–38

I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: »Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig.« Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. Då sade ängeln till henne: »Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut.« Maria sade till ängeln: »Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.« Men ängeln svarade henne: »Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud.« Maria sade: »Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.« Och ängeln lämnade henne.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 2023:

Första läsningen Jes 7:10–14; 8:10

Herren sade till Achas: "Begär ett tecken av Herren, din Gud, nerifrån dödsriket eller uppifrån höjden." Men Achas svarade: "Nej. Jag vill inte sätta Herren på prov." Då sade Jesaja: "Lyssna nu, Davids ätt! Är det inte nog att ni misstror människors förmåga, skall ni också misstro min Guds förmåga? Då skall Herren själv ge er ett tecken: Den unga kvinnan skall bli havande och föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanu El. Ty Gud är med oss."

Responsoriepsalm Ps 40:7–11 (R. 8a, 9a)

R. Herre, jag kommer för att göra din vilja.

Till slaktoffer och matoffer har du inte behag,
öppna öron har du givit mig.
Du begär inte brännoffer och syndoffer,
därför säger jag: Se, jag kommer. R.

I bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
Att göra din vilja, min Gud, är min lust,
och din lag är i mitt hjärta. R.

Jag bådär glädje, jag förkunnar din rättfärdighet
i den stora församlingen.
Jag sluter inte mina läppar,
du, Herre, vet det. R.

Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta,
jag talar om din trofasta hjälp.
Jag förtiger inte din nåd och din trofasthet
för den stora församlingen. R.

Andra läsningen Heb 10:4–10

Blod från tjurar och bockar kan aldrig ta bort synder. Därför säger Kristus när han inträder i världen:

*Offer och gåvor begärde du inte,
men en kropp har du danat åt mig.
Brännoffer och syndoffer gladde dig inte.
Då sade jag: Se, här är jag.
Som det står skrivet om mig i bokrullen
har jag kommit, Gud, för att göra din vilja.*

Först säger han: *Offer och gåvor och brännoffer och syndoffer begärde du inte, och de gladde dig inte, och detta fast de frambärs enligt lagen. Sedan säger han: Se, jag har kommit för att göra*

din vilja. Så upphäver han det första för att låta det andra gälla. Efter denna Guds vilja har vi helgats genom att Jesu Kristi kropp blev offrad en gång för alla.

Vers före evangeliet Joh 1:14ab

V. Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet.

Evangelium

Luk 1:26–38

Vid den tiden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: "Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig."

Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. Då sade ängeln till henne: "Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut."

Maria sade till ängeln: "Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man." Men ängeln svarade henne: "Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud."

Maria sade: "Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." Och ängeln lämnade henne.

ONSDAG DEN 26 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning 5 Mos 4:1, 5–9

Mose talade till folket och sade: »Och nu, Israel, hör de stadgar och förordningar som jag vill lära er, för att ni må göra efter dem, så att ni må leva och komma in i och ta i besittning det land som Herren, era faders Gud, vill ge er. Se, jag har lärt er stadgar och förordningar, så som Herren, min Gud, har befallt mig, för att ni må göra efter dem i det land dit ni nu kommer, för att ta det i besittning. Ni skall hålla dem och göra efter dem, ty det skall tillräknas er som vishet och förstånd av andra folk. När de får höra alla dessa stadgar, skall de säga: »I sanning, ett vist och förståndigt folk är detta stora folk.«

Ty vilket annat stort folk finns, vars gudar är det så nära som Herren, vår Gud, är oss, så ofta vi åkallar honom? Och vilket annat stort folk finns, som har stadgar och förordningar så rättfärdiga som hela denna lag, vilken jag i dag förelägger er? Ta dig endast till vara och akta dig väl, så att du inte glömmet vad dina ögon såg och inte låter det vika från ditt hjärta i alla dina livsdagar, utan talar om det för dina barn och dina barnbarn.«

Responsoriepsalm Ps 147:12–13, 15–16, 19–20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren.

Jerusalem, prisa Herren,
Sion, lova din Gud.

Han har gjort bommarna för dina portar fasta,
han har välsignat dina söner. R.

Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast.
Han låter snö falla som ull,
rimfrost strör han ut som aska. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.
Så har han inte gjort för något främmande folk,
och hans bud, dem känner de inte. R.

Lovsång Jfr Joh 6:63c, 68c

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Alla dina ord är ande och liv;
du har det eviga livets ord.

Evangelium Matt 5:17–19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Sannerligen, innan himlen och jorden förgår, skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett. Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning 5 Mos 4:1, 5–9

Mose talade till folket. Han sade: "Och nu, Israel, hör de stadgar och föreskrifter som jag lär er för att ni skall lyda dem. Då får ni leva och komma till det land som Herren, era fäders Gud, vill ge er, och ni får ta det i besittning.

Jag lär er nu stadgar och föreskrifter, så som Herren, min Gud, har befallt mig, för att ni skall lyda dem i det land ni kommer till och tar i besittning. Ni skall följa dem och lyda

dem för att andra folk skall se er vishet och insikt. När de hör alla dessa stadgar kommer de att säga: "Detta stora folk är verkligen ett vist och insiktsfullt folk!"

Vilket stort folk har gudar som är dem så nära som Herren, vår Gud, är oss nära varje gång vi åkallar honom? Och vilket stort folk äger stadgar och föreskrifter så rättfärdiga som denna lag som jag i dag förelägger er? Men akta dig mycket noga för att glömma vad du såg med egna ögon. Bevara det i minnet så länge du lever, och undervisa dina barn och barnbarn om det."

Responsoriepsalm Ps 147:12–13, 15–16, 19–20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren.

Jerusalem, prisa Herren,
Sion, lova din Gud.
Han har gjort bommarna för dina portar fasta
och välsignat dina barn därinne. R.

Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast.
Han låter snö falla som ull,
rimfrost strör han ut som aska. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.
Så har han inte gjort för något annat folk,
hans bud, dem känner de inte. R.

Vers före evangeliet Jfr Joh 6:63c, 68c

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Herre, alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Matt 5:17–19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: "Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla.

Sannerligen, innan himlen och jorden förgår, skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett. Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket."

TORSDAG DEN 27 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Så säger Herren: »Hör min röst, så vill jag vara er Gud, och ni skall vara mitt folk. Och vandra i allt på den väg som jag befäller er, för att det må gå er väl.« Men de ville inte höra eller böja sitt öra till mig, utan vandrade efter sina egna rådslag, i sina onda hjärtans hårdhet, och vek tillbaka i stället för att gå framåt. Allt ifrån den dag då era fäder drog ut ur Egyptens land ända till nu har jag dag efter dag, titt och ofta, sänt till er alla mina tjänare profeterna. Men man ville inte höra mig eller böja sitt öra till mig. De var hårdnackade och gjorde ännu mer ont än deras fäder. Och om du än säger dem allt detta, så skall de dock inte höra dig. Och om du än ropar till dem, så skall de dock inte svara dig. Säg därför till dem: »Detta är det folk som inte vill höra Herrens, sin Guds, röst eller ta emot tuktan. Sanningen är försvunnen och utrotad ur deras mun.«

Responsoriepsalm Ps 95:1–2, 6–9 (R. 7b)

R. Vi är får som står under hans vård.

Kom, låt oss höja glädjrop till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse
och höja jubel till honom med lovsång. R.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan som i Meriba,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,
fastän de hade sett mina verk. R.

Lovsång Jfr Joel 2:12–13

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Vänd om till mig av allt ert hjärta, säger Herren,
ty jag är nådig och barmhärtig.

Evangelium Luk 11:14–23

Vid den tiden drev Jesus ut en demon som var stum. När demonen for ut, började den stumme tala, och folket häpnade. Men några sade: »Det är med demonernas furste Beelsebul som han driver ut demonerna.« Andra ville sätta honom på prov och krävde att få se ett tecken från himlen. Men han visste vad de hade i tankarna och sade: »Varje rike som råkar i strid med sig självt blir ödelagt, och hus faller över hus. Och om nu Satan råkar i strid med sig själv, hur skall hans rike då kunna bestå? Ni säger ju att det är med Beelsebul som jag driver ut demonerna. Men om jag driver ut demonerna med Beelsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom. Men om det är med Guds finger jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er. När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand, får hans ägodelar vara i fred. Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom, tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litade på och fördelar bytet. Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning Jer 7:23–28

Så säger Herren: Vad jag befälde dem var detta: Lyssna till mig, så skall jag vara er Gud och ni skall vara mitt folk. Vandra alltid den väg jag befäller er att vandra, så skall det gå er väl. Men de ville inte lyssna, inte höra på mig. Era fäder lydde sina onda och hårda hjärtan. Från den dag de lämnade Egypten ända till denna dag har de gått bakåt och inte framåt. Gång på gång sände jag mina tjänare profeterna till dem, men de ville inte lyssna till mig, inte höra på mig. De var styvackade och bar sig värre åt än sina fäder.

Du skall säga allt detta till dem, men de kommer inte att höra på dig; du skall ropa till dem, men de kommer inte att svara dig. Säg då till dem: Detta är det folk som inte vill lyssna till Herren, sin Gud, och inte ta varning. Sanningen har försvunnit, den hörs inte mer från deras mun.

Responsoriepsalm Ps 95:1–2, 6–9 (R. 8)

R. När ni hör hans röst i dag, så förhärda inte era hjärtan.

Kom, låt oss höja glädjrop till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse
och höja jubel till honom med lovsång. R.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!

Förhärda inte era hjärtan som vid Mériva,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,
fastän de hade sett mina verk. R.

Vers före evangeliet Jfr Joel 2:12-13

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Vänd om till mig av hela ert hjärta, säger Herren,
ty jag är nådig och barmhärtig.

Evangelium Luk 11:14-23

Vid den tiden drev Jesus ut en demon som var stum. När demonen for ut, började den stumme tala, och folket häpnade. Men några sade: "Det är med demonernas furste Beëlsebul som han driver ut demonerna."

Andra ville sätta honom på prov och krävde att få se ett tecken från himlen. Men han visste vad de hade i tankarna och sade: "Varje rike som råkar i strid med sig självt blir ödelagt, och hus faller över hus. Och om nu Satan råkar i strid med sig själv, hur skall hans rike då kunna bestå? Ni säger ju att det är med Beëlsebul som jag driver ut demonerna. Men om jag driver ut demonerna med Beëlsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom. Men om det är med Guds finger jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er.

När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand, får hans ägodelar vara i fred. Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom, tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litade på och fördelar bytet.

Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar."

FREDAG DEN 28 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning Hos 14:2-10

Så säger Herren:

Vänd om, o Israel, till Herren, din Gud,
ty genom din missgärning har du kommit på fall.
Ta med er böneord, och vänd så åter till Herren.
Säg till honom: »Skaffa bort all missgärning,
och ta fram goda gåvor,
så vill vi bära fram till dig våra läppars offer,
som man offrar tjurar.
Hos Assur skall vi ej mer söka vår frälsning,

vi skall inte vidare stiga till häst.
Våra händers verk skall vi inte mer kalla för vår Gud.
Ty hos dig är det som den faderlöse får barmhärtighet.«
Ja, deras avfällighet vill jag hela,
jag vill bevisa dem kärlek av hjärtat,
ty min vrede har vänt sig ifrån dem.
Jag skall bli för Israel som dagg,
han skall blomstra som en lilja,
och som Libanons skog skall han skjuta rötter.
Rotskott skall utgå från honom,
han skall bli lik ett olivträd i fågring,
och doft skall han sprida som Libanon.
De som bor i hans skugga skall åter få odla säd
och skall grönska som vinträd.
Hans namn skall vara som Libanons vin.
Men vad har jag då mer
att skaffa med avgudarna, du Efraim!
Jag själv vill ju ge bönhörelse och se till honom.
Ja, lik en grönskande cypress vill jag bli,
hos mig skall finnas frukt att hämta för dig.
Den som är vis, han må ge akt på detta,
den som är förståndig, han må besinna detta.
Ty Herrens vägar är rätta,
och på dem vandrar de rättfärdiga,
men överträdarna kommer där på fall.

Responsoriepsalm Ps 81:6c-11b, 14, 17 (R. jfr 11a, 9a)

R. Jag är Herren. Hör min röst.

Jag hör ett tal som är mig nytt:
»Jag lyfte bördan från hans skuldra,
hans händer blev fria från lastkorgen.
Jag räddade dig, när du ropade i nöden. R.

Jag svarade dig ur åskan,
jag prövade dig vid Meribas vatten.
Hör, mitt folk, och låt mig varna dig.
Israel, o att du ville höra mig! R.

Hos dig skall inte finnas någon annan gud,
du skall inte tillbe någon främmande gud.
Jag är Herren, din Gud,
som har fört dig upp ur Egypten. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,

om Israel ville vandra på mina vägar!
Jag skulle bespisa mitt folk med bästa vete,
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig.« R.

Lovsång Jfr Matt 4:17

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Omvänd er, säger Herren:
himmelriket är nära.

Evangelium Mark 12:28b-34

Vid den tiden kom en av de skrifflärda fram till Jesus och frågade honom: »Vilket är det viktigaste budet av alla?« Jesus svarade: »Viktigast är detta: *Hör, Israel, Herren vår Gud är den ende Herren, och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte.« Den skrifflärde sade: »Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.« När Jesus hörde att mannen svarade klokt, sade han: »Du har inte långt till Guds rike.« Sedan vågade ingen fråga honom mera.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning Hos 14:2-10

Så säger Herren:
Vänd tillbaka, Israel, till Herren, din Gud,
du har kommit på fall genom din synd.
Kom med era ord
och vänd tillbaka till Herren,
säg till honom:
Förlåt all vår skuld, ta emot det goda,
vi skall infria våra löften.
Assyrien räddar oss inte,
vi skall inte stiga till häst,
inte längre säga "Vår Gud"
till ting vi själva har gjort.
Hos dig finner faderlösa barmhärtighet.
Jag skall bota dem från deras trolöshet,
jag skall älska dem av hjärtat,
min vrede har vänt sig från dem.
Jag skall bli som dagg för Israel,
och han skall blomstra som en lilja,
slå rot som en poppel

och skjuta nya skott.
Hans prakt skall vara som olivträdet,
hans doft som Libanons.
De skall åter få bo i hans skugga,
de skall frodas som en trädgård
och blomstra som en vinstock.
Han skall bli ryktbar som Libanons vin.
Vad har Efraim mer med avgudarna att skaffa?
Jag är den som ger svar och vakar över honom.
Jag är som en grönskande cypress.
Från mig får du din frukt.
Den som är vis skall förstå detta,
den som är förständig inser det.
Herrens vägar är de rätta,
och de rättfärdiga vandrar på dem,
men syndarna kommer på fall.

Responsoriepsalm Ps 81:6c-11b, 14, 17 (R. jfr 11a, 9a)

R. Jag är Herren, din Gud. Hör min röst.

Jag hör ett tal som är mig nytt:
Jag lyfte bördan från hans skuldra,
hans händer blev fria från lastkorgen. R.

Jag räddade dig när du ropade i nöden,
jag svarade dig ur åskan,
jag prövade dig vid Mérivass vatten. R.

Hör, mitt folk, och låt mig varna dig.
Israel, o att du ville höra mig!
Hos dig skall inte finnas någon annan gud,
du skall inte tillbe någon främmande gud.
Jag är Herren, din Gud,
som har fört dig upp ur Egypten. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,
om Israel ville vandra på mina vägar!
Då skulle han bispisa sitt folk med bästa vete,
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig. R.

Vers före evangeliet Jfr Matt 4:17

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Omvänd er, säger Herren.

Himmelriket är nära.

Evangelium Mark 12:28b-34

Vid den tiden kom en av de skriftlärda fram till Jesus och frågade honom: "Vilket är det viktigaste budet av alla?" Jesus svarade: "Viktigast är detta: *Hör, Israel, Herren vår Gud är den ende Herren, och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte."

Den skriftlärde sade: "Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer."

När Jesus hörde att mannen svarade klokt, sade han: "Du har inte långt till Guds rike." Sedan vågade ingen fråga honom mera.

LÖRDAG DEN 29 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning Hos 6:1-6

»Kom, låt oss vända om till Herren.
Ty han har sårat oss, han skall också hela oss.
Han har slagit oss, han skall också förbinda oss.
Han skall om två dagar åter göra oss friska,
ja, på tredje dagen skall han låta oss stå upp,
så att vi får leva inför honom.
Så låt oss lära känna Herren,
ja, låt oss sträva efter att lära känna honom.
Hans uppgång är så viss som morgonrodnadens,
och han skall komma över oss lik ett regn,
lik ett vårregn, som vattnar jorden.«

Vad skall jag ta mig till med dig, Efraim?
Vad skall jag ta mig till med dig, Juda?
Er kärlek är ju lik morgonskyn,
lik daggen, som tidigt försvinner.
Därför har jag delat ut mina hugg genom profeterna,
därför har jag dräpt dem genom min muns tal.
Så skall domen över dig stå fram i ljuset.
Ty jag har behag till kärlek och inte till offer,
och till Guds kunskap mer än till brännoffer.

Responsoriepsalm Ps 51:3-4, 18-21ab (R. Hos 6:6)

R. Jag har behag till kärlek och inte till offer.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty du har inte behag till offer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, Gud, inte förakta. R.

Gör väl mot Sion i din nåd,
bygg upp Jerusalems murar.
Då skall du få rätta offer, som behagar dig,
brännoffer och heloffer. R.

Lovsång Jfr Ps 95:8ab

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium Luk 18:9-14

Vid den tiden riktade Jesus denna liknelse till några som litade på att de själva var rättfärdiga och som såg ner på alla andra: »Två män gick upp till templet för att be, den ene var farisé, den andre tullindrivare. Fariséen ställde sig och bad för sig själv: 'Jag tackar dig, Gud, för att jag inte är som andra människor, tjuvar och bedragare och horkarlar, eller som tullindrivaren där. Jag fastar två gånger i veckan, jag lämnar tionde av allt jag köper.' Men tullindrivaren stod avsides och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog med händerna mot bröstet och sade: 'Gud, var nådig mot mig syndare.' Jag säger er, det var han som gick hem rättfärdig, snarare än den andre. Ty den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning Hos 6:1-6

Kom, låt oss vända tillbaka till Herren!
Han rev, och han skall läka oss,
han slog, och han skall förbinda oss.
Han ger oss liv efter två dagar,
på den tredje reser han oss upp,

så att vi får leva inför honom.
Låt oss lära känna honom,
låt oss sträva efter kunskap om Herren.
Så visst som gryningen skall han träda fram,
han skall komma till oss som ett regn,
ett vårregn som vattnar jorden.
Vad skall jag göra med dig, Efraim?
Vad skall jag göra med dig, Juda?
Er kärlek är som morgondimman,
dagg som snabbt försvinner.
Därför har jag huggit ner dem genom profeterna,
dödat dem med mina ord.
Min dom bryter fram som ljuset.
Ty jag vill se kärlek, inte slaktoffer,
kunskap om Gud hellre än brännoffer.

Responsoriepsalm Ps 51:3–4, 18–21ab (R. Hos 6:6; Matt 9:13)

R. Barmhärtighet vill jag se och inte offer.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
rena mig från min synd. R.

Ty du har inte behag till slaktoffer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, o Gud, inte förakta. R.

Gör väl mot Sion i din nåd,
bygg upp Jerusalems murar.
Då skall du få rätta offer som behagar dig,
brännoffer och heloffer. R.

Vers före evangeliet Jfr Ps 95:8

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. När ni hör hans röst i dag,
så förhärda inte era hjärtan.

Evangelium Luk 18:9–14

Vid den tiden riktade Jesus denna liknelse till några som litade på att de själva var rättfärdiga och som såg ner på alla andra:

”Två män gick upp till templet för att be, den ene var farisé, den and-re tullindrivare. Farisen ställde sig och bad för sig själv: 'Jag tackar dig, Gud, för att jag inte är som andra människor, tjuvar och bedragare och horkarlar, eller som tullindrivaren där. Jag fastar två gånger i veckan, jag lämnar tionde av allt jag köper.' Men tullindrivaren stod avsides och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog med händerna mot bröstet och sade: 'Gud, var nådig mot mig syndare.' Jag säger er, det var han som gick hem rättfärdig, snarare än den andre.

Ty den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.”

FJÄRDE SÖNDAGEN I FASTAN DEN 30 MARS

Alla läsningarna kan alternativt hämtas från årgång A.

Första läsningen Jos 5:9a, 10-12

Herren sade till Josua: »I dag har jag lyft av er vanäran från Egypten.« Israeliterna hade sitt läger i Gilgal och firade påsk i öknen vid Jeriko, på kvällen den fjortonde dagen i månaden. Dagen efter påsk åt de av vad landet gav, osyrat bröd och rostat korn, just den dagen. Och från den dag de åt av vad landet gav kom inte längre något manna. Israeliterna fick inget manna mer utan åt detta år av skörden i Kanaan.

Responsoriepsalm Ps 34:2-7 (R. 9a)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. Se och smaka Herrens godhet.

Jag vill alltid prisa Herren,
ständigt sjunga hans lov.
Stolt ger jag Herren äran,
de betryckta hör det och gläds. R.

Lova Herren med mig,
låt oss tillsammans ära hans namn!
Jag sökte mig till Herren och han svarade mig,
han befriade mig från all fruktan. R.

Se mot honom och stråla av glädje,
sänk inte blicken i skam.
Jag eländige ropade, Herren hörde,
han räddade mig ur all min nöd. R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Smaka och se att Herren är god.

Jag vill alltid prisa Herren,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig
och räddade mig ur all min förskräckelse. R.

Se mot honom, ta emot hans ljus,
Era ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade,
och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd. R.

R. Smaka och se att Herren är god

Andra läsningen 2 Kor 5:17–21

Den som är i Kristus är en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit. Allt detta har sitt upphov i Gud, som har försonat oss med sig genom Kristus och ställt mig i försoningens tjänst. Ty Gud försonade hela världen med sig genom Kristus: han ställde inte människorna till svars för deras överträdelser, och han anförtrodde mig budskapet om denna försoning. Jag är alltså Kristi sändebud, och Gud manar er genom mig. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud. Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet.

Lovsång/Vers före evangeliet Jfr Luk 15:18

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Jag vill stå upp och gå till min far och säga till honom:
Far, jag har syndat mot himlen och mot dig.

Evangelium Luk 15:1–3, 11–32

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärda förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »En man hade två söner. Den yngste sade till fadern: 'Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.' Då skiftade fadern sin egendom mellan dem. Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort

sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar. När han hade gjort av med allt blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd. Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något. Då kom han till besinning och tänkte: 'Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl. Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.' Och han gav sig av hem till sin far. Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom. Sonen sade: 'Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.' Men fadern sade till sina tjänare: 'Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' Och festen började.

Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset hörde han musik och dans. Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som stod på. Tjänaren svarade: 'Din bror har kommit hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.' Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta, men han svarade: 'Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner. Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.' Fadern sade till honom: 'Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' »

ALTERNATIVA LÄSNINGAR

Första läsningen 1 Sam 16:1b, 6-7, 10-13a

Herren sade till Samuel: »Fyll ditt smörjhorn med olja och ta det med dig. Jag sänder dig till Jishaj i Betlehem, ty jag har utsett en av hans söner till kung.« När Samuel kom dit såg han Eliav och tänkte: »Här inför Herren står nu hans smorde.« Men Herren sade till Samuel: »Fäst dig inte vid hans utseende och hans resliga gestalt – honom har jag förkastat. Herren ser med andra ögon än människor: människor ser till det yttre, men Herren ser till hjärtat.« På detta sätt lät Jishaj sina sju söner stiga fram, men Samuel sade: »Herren har inte utvalt någon av dessa.« Sedan frågade han: »Är detta alla dina söner?« – »Nej«, svarade Jishaj, »den yngste är kvar, men han är ute och vallar fåren.« Då sade Samuel: »Skicka efter honom, vi går inte vår väg förrän han har kommit.« Jishaj lät hämta honom, och han var ljus och ståtlig och hade vackra ögon. Och Herren sade: »Han är det, honom skall du smörja.« Samuel tog då oljehornet och smorde honom mitt ibland hans bröder. Och Herrens ande föll över David och var sedan alltid med honom.

Responsoriepsalm Ps 23 (R. 1)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

[Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever. R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

[Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
han låter mig till vilans vatten. (R.)

Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära. R.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal,
fruktar jag inget ont,
ty du är med mig,
din käpp och din stav är min tröst. R.

Du dukar ett bord för mig
i mina ovänners åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bågare flöda över. R.

Din godhet och nåd skall följa mig så länge jag lever,
och Herrens hus skall vara mitt hem för evigt. R.

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

Andra läsningen Ef 5:8-14

En gång var ni mörker, men i Herren har ni nu blivit ljus. Lev som ljusets barn – ljuset bär frukt överallt där det finns godhet, rättfärdighet och sanning – och tänk på vad Herren vill ha. Ta inte del i mörkrets ofruktbara gärningar. Mer än så, avslöja dem – vad sådant folk har för sig i skymundan är en skam till och med att tala om. Men när alltsammans avslöjas av ljuset blir det synligt, för överallt där något blir synligt finns ljus. Därför heter det: »Vakna, du som sover, stå upp från de döda, och Kristus skall lysa över dig.«

Lovsång/Vers före evangeliet Joh 8:12

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium Joh 9:1-41

Vid den tiden, när Jesus kom gående, fick han se en man som hade varit blind från födelsen. Lärjungarna frågade honom: »Rabbi, vem har syndat, han själv eller hans föräldrar, eftersom han föddes blind?« Jesus svarade: »Varken han eller hans föräldrar har syndat, men Guds gärningar skulle uppenbaras på honom. Medan dagen varar måste vi göra hans gärningar som har sänt mig. Natten kommer, då ingen kan arbeta. Så länge jag är i världen är jag världens ljus.« Sedan spottade han på marken, gjorde en deg med spottet och strök degen på mannens ögon och sade: »Gå och tvätta dig i Siloadammen.« (Siloa betyder utsänd.) Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende. Hans grannar och de som förut hade sett honom som tiggare sade: »Är det inte han som satt och tiggde?« Några sade: »Jo, det är han«, och andra: »Nej, men han är lik honom.« Själv sade han: »Det är jag.« Då frågade de: »Hur öppnades dina ögon?« Han svarade: »Han som heter Jesus gjorde en deg och strök den på mina ögon och sade åt mig att gå till Siloadammen och tvätta mig. Jag gick dit och tvättade mig, och sedan kunde jag se.« De frågade honom: »Var är han?« Han svarade: »Jag vet inte.«

De förde mannen som hade varit blind till fariseerna. Det var på en sabbatsdag som Jesus hade gjort degen och öppnat hans ögon. Nu frågade också fariseerna honom hur han hade fått sin syn. Han svarade: »Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu kan jag se.« Några fariseer sade: »Mannen han talar om är inte sänd av Gud, han håller inte sabbaten.« Men andra sade: »Hur skulle en syndare kunna göra sådana tecken?« De var alltså oeniga, och därför frågade de den blinde en gång till: »Vad tror du själv om honom, eftersom han öppnade dina ögon?« Han svarade: »Att han är en profet.«

Judarna trodde inte på att han hade varit blind och fått sin syn, så de kallade till sig den botade mannens föräldrar och frågade dem: »Är det här er son som ni säger var född blind? Hur kommer det sig att han kan se nu?« Föräldrarna svarade: »Vi vet att det här är vår son och att han föddes blind. Men hur han kan se nu vet vi inte. Och vem som har öppnat hans ögon, det vet vi heller inte. Fråga honom, han är gammal nog, han kan svara för sig själv.« Detta sade föräldrarna av rädsla för judarna. Redan då hade nämligen judarna kommit överens om att den som erkände Jesus som Messias skulle uteslutas ur synagogan. Det var därför som mannens föräldrar sade: »Han är gammal nog. Fråga honom själv.«

För andra gången kallade de alltså till sig mannen som hade varit blind och sade till honom: »Ge Gud äran. Vi vet att den här mannen är en syndare.« Han svarade: »Om han är en syndare vet jag inte. Men det vet jag, att jag som var blind nu kan se.« De frågade honom: »Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon?« Han svarade: »Det har jag redan sagt er, men ni ville inte lyssna. Varför vill ni höra det igen? Kanske ni också tänker bli hans lärjungar?« Då snäste de av honom och sade: »Du är hans lärjunge, men vi är Moses lärjungar. Vi vet att Gud har talat till Mose, men varifrån den här mannen kommer, det vet vi inte.« Han svarade: »Ja, det är det märkliga, att ni inte vet varifrån han kommer, och ändå har han öppnat mina ögon. Vi vet att Gud inte lyssnar till syndare, men om någon fruktar Gud och gör hans vilja, då lyssnar han till honom. Aldrig förr har man hört att någon har öppnat ögonen på en som var född blind. Om den här mannen inte vore sänd av Gud hade han inte kunnat göra någonting.« Då sade de till honom: »Du föddes syndig alltigenom, och du skall undervisa oss!« Och de körde ut honom.

Jesus fick höra att de hade kört ut honom, och när han träffade honom frågade han: »Tror du på Människosonen?« Han svarade: »Vem är han, herre? Jag vill tro på honom.« Jesus sade: »Du har sett honom. Det är han som talar med dig.« Då sade han: »Jag tror, herre« och föll ner för honom. Och Jesus sade: »Till en dom har jag kommit hit till världen, för att de som inte ser skall se och de som ser skall bli blinda.«

Några fariseer som var tillsammans med honom hörde detta och sade till honom: »Är kanske vi också blinda?« Jesus svarade: »Om ni vore blinda skulle ni vara utan synd. Men nu säger ni att ni ser. Er synd står kvar.«

eller (kortare läsning):

Evangelium Joh 9:1, 6-9, 13-17, 34-38

Vid den tiden, när Jesus kom gående, fick han se en man som hade varit blind från födelsen. Jesus spottade på marken, gjorde en deg med spottet och strök degen på mannens ögon och sade: »Gå och tvätta dig i Siloadammen.« (Siloa betyder utsänd.) Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende. Hans grannar och de som förut hade sett honom som tiggare sade: »Är det inte han som satt och tiggde?« Några sade: »Jo, det är han«, och andra: »Nej, men han är lik honom.« Själv sade han: »Det är jag.«

De förde mannen som hade varit blind till fariseerna. Det var på en sabbatsdag som Jesus hade gjort degen och öppnat hans ögon. Nu frågade också fariseerna honom hur han hade fått sin syn. Han svarade: »Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu kan jag se.« Några fariseer sade: »Mannen han talar om är inte sänd av Gud, han håller inte sabbaten.« Men andra sade: »Hur skulle en syndare kunna göra sådana tecken?« De var alltså oeniga, och därför frågade de den blinde en gång till: »Vad tror du själv om honom, eftersom han öppnade dina ögon?« Han svarade: »Att han är en profet.« Då sade de till honom: »Du föddes syndig alltigenom, och du skall undervisa oss!« Och de körde ut honom.

Jesus fick höra att de hade kört ut honom, och när han träffade honom frågade han: »Tror du på Människosonen?« Han svarade: »Vem är han, herre? Jag vill tro på honom.« Jesus sade: »Du har sett honom. Det är han som talar med dig.« Då sade han: »Jag tror, herre« och föll ner för honom.